

Berlin

Am Weidendamm 1a

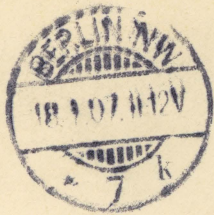

Privat - bogné Gelyólerud

Dr Georg von Lukács

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Uy 26-1119

VI. NAGY JÁNOS UTCZA 11.

MTA FIL. INT.
Lukács str.

1907 jan. 17.

Bp. 1904^I/14^{en}.

VI. NAGY JÁNOS UTCZA 11.

MTA FIL. INT.
Lukács Arc.

Édes fiám, milyen rossz, hogy Te
most nem vagy itt; hogy nekem írni,
kell, írni olyan dolgokról, a mit el-
mondani is nehéz. Azt biztosan Rose
említette volt neked, hogy Güss Gyula
-akar velem beszélni, és tudod is, hogy
miért. Azóta egyszer voltunk együtt, ak-
kor is valószínűleg kerültünk össze. A Szekeley
szongcs után volt. Güss Gyula volt oly-
kedves, a mi gárdarobourntkat kivételben,
mintán mi pedig, a Royal ban akar-

szűke vasszármán, hát őt is meglovoltuk.
De elég kedélyes is volt. D. Béla is
valószínűleg ^{volt} nekem különösen jó
kedvem volt.

Udvarom elutaztam eljött Kiss Gyula.
Egyesre vártam. Sokáig beszéltem,
egyedül voltunk. Nagyon is gátlottak
voltunk. Kérdeste tőlem, hogy van-e
néki kilátása arra, hogy én keressem.
Mert ő úgy látta, hogy Sylvester este
őta keret engem. Arról, a mit kései-
val beszél, alig jutott szó. Én meg-
mondtam neki az igazat; hogy
nem is merem még sehogysem is
most még nem kerestem. És hogy

mi lesz, azt nem tudhatom, kültő-
növen, ha jobban ismerem. Ezt
vált a veleje a dolgonak. Én mond-
tam neki, hogy érdekel engem,
mert Töröknek sokat beszéltek róla,
és örülnek, ha idővel barátok lehet-
nénk. Nekem ez persze nem elég! Glá-
most nem tudom mi lesz. Én mond-
tam, hogy bármikor is visszenlá-
tam és náncsakomban van őt bá-
nyly szempontból is, megismerem.
Már a barátságos viszonyok nem
akarok kiterjeszteni. Csak képviselhetek
mennyire igazat. Mégis, nagy dolog,
hogy egy ember az ő körében, tőlem

ker valarint. En igazán meg voltam
hatala. Milyen váratlanul is jönnék
a dolgok. En azt hittem, hogy
a beszélgetésnek az lesz a vége,
hogy úgy öccsözünk, hogy soha
többet nem beszélünk egymással.
Es így!

Iszonyat kedveltem a vödöt. Milyen
rosszul érezték nekem az írt. Aztán
tudom, hogy Te nem szeretted az
egész dolgot. Ugy-e? En nagyon
szenvedtem, hogy mi volna, jó,
csak azt tudom, hogy most nem
vesztem úgy, a hogy nükcses

1907 jan. 17.

VI. NAGY JÁNOS UTCZA 11.

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

hogy a felesége lehessen. Es azt
meg mondtam, örökre! Gyűlölt
ben, hisz meg alig ismerem. A
család többi tagjai is tudnak a
dologról, persze discretio minden
vonalon. Papa nagyon liberális, azt
akarhat a mit akarok, ha szeretem
nyugszintem melletti. Mama is Gancsi,
végül is, mit törődöm én az ő íté-
letével. Ők gyűlölték Kiss Gyulát,
mert okos, is mert nem aics,
léha, is gazdag lufiivarosi! En
családom is jól tudom.

De hát nekem nem kell még ha-
tározni! Azt hiszem, sőt megvagyok
győződve, ha bármelyik másik
ismerőseimmel egyenlőre a hely-
esetre kerülnek, csak azt mond-
hatnám. Nem szeretek én most
széksit, és nem is érem még
megambar, a kéjességet a vere-
benre. Sőt úgy, mint régen,
holha az én fogok szeretni. Gy
Oskor, vadul.

De es a benélgetés imiel felkever
mindent bennem. a multat.

Azt a mi utón legjobban vagyokam,
és a mi nem lehetett meg. Min-
den vágyat felbontott bennem,
mindent, amit nagy energiával si-
került bekiszáraznom. Sőt arról
nőked sejtelmes sem lehet, mi-
lyen sűrű van az én belkembem.
Féltettem, ved, nagy éresek,
melyek minden kicsigéteire
vőrnék és vőgnék. Csak ez van
bennem! Sőt úgy érem
megam mint ha egy kis ved'állet
volnék. Mert is nem lehetek
az emberek egy más; mert min-
degyik a másikat? Mert es a

nagy, nagy gyötrelem! Kínos!

Nem is bírok most látni sem,

Váram a választ, kiemeltem!

Nics

Ides győri, kinn levelet nem olvastam,
nem akartam kinn élni, most
nem tudom hol is van levelet.

Ha nem az emberiségnek megint
csodát mondott. - Így szeretem tudni,
hogy hogy amit gondolt és jelen most
nem beszélgettem. Így látom
hogy elvárásaim nyomában mindig
meg dolgozok tovább. Nem volt sok
engem sem, úgyis csak

Rom